

WAHL, MATS (f. 1945): *Emma och Daniel: mötet*. Stockholm:

Bonniers juniorförlag, 1996. 155 s. / Forts. av: *Emma och*

*Daniel. Resan*, 1998. *Emma och Daniel. Kärleken*, s. å.

---

Älven. / Du hör den nog, bruset. / Björkarna. / Vinden sliter i lövverket,  
en kvist slår mot rutan. / Nu är du där, hos flickan med det långa ljusa  
håret och mannen med de stora händerna. Flickan kan väl vara tolv år,  
mannen är hennes far. Hon är röd om kinderna och tårögd av ilska. (5)

Emma och hennes far sköter tillsammans en fiskecamp för turister. Fadern jobbar annars på rymdforskningsstationen Esrange utanför Kiruna och modern är död. Hon var chef för trafikpolisen i länet och körde in i en timmerbil och dog efter en vecka. Emma, som satt i baksätet och tjatade för att hon ville att mamma skulle titta på hennes docka, tror att det var hennes fel. Nu ska faderns nya kvinnliga vän komma tillsammans med sin tolvårige son Daniel. Det är därför Emma är rasande. Daniel är trumpen och motvillig, han har datorn med sig, men i stugorna finns ingen elektricitet! Det enda man kan göra är att fiska. Fast Daniel hatar att fiska följer han med Emma och gamle Isak på en fiskeutflykt uppför älven till Ovansjön. De ska övernatta i stugan där Isak föddes och växte upp med fem syskon. Isak känner varje sten i älven och är den ende som kan klara forsarna upp till det gamla nybygget. Det är mycket mygg och Daniel blir smått galen av dem.

Isak är gammal och den första morgonen i stugan vaknar han inte mer. I två dygn tvingas Emma och David stanna med den döde. Efter flera försök att ta sig hem, först via älven och sedan över fjället i dimma och regn inser de att de måste vänta. De skickar flaskpost i flera olika omgångar utför älven och till sist kommer räddningen med föräldrarna i helikopter. Också de båda läntidningarna är på plats för att skriva om den sensationella räddningen.

Älven, de låga björkarna, myrarna, myggen, öringen och harren, fjällen och det gamla nybygget – barnen funderar över tidens spår och historien, men att vi befinner oss i Sameland framgår bara av renflockarna, mer mytiska än verkliga, som om nätterna drar förbi stugorna eller plötsligt kommer rusande genom dimman på fjället.